

O autorovi

Heiko Bleher se narodil 18. října 1944 v krytu v ruinách Frankfurtu nad Mohanem. Narodil se jako čtvrté a poslední dítě Ludwiga Blehera a Amandy Flory Hildy Kielové. Amandin otec, Adolf Kiel, který ve Frankfurtu založil největší farmu na okrasné rybičky a vodní rostliny na světě, byl proslulým „otcem vodních rostlin“ a průkopníkem moderní akvaristiky. Na samém začátku jeho dobrodružná dcera Amanda cestovala po celém světě a chytala ryby a sbírala rostliny. Kromě toho se stala první ženou, která v Německu jezdila na motocyklu a soutěžila s muži. Výhrála 148 evropských motokrosových závodů, mistrovství v tenise, ve stolním tenise (vícenásobná mistryně světa), v evropském bruslení a v bruslení na ledě, a stala se první ženou, která létala v letadle bez motoru... Tak jako Amanda šla ve slépěch svého otce, následoval také Heiko kroky své matky. Když mu byly 4 roky, poprvé uviděl svého prvního terčovce na výstavě akvarijních rybiček v ještě válkou zpusťšeném Frankfurtu. Později se svou matkou cestoval do Afriky a pak ve věku 6 let spolu sbírali rostliny a chytali ryby po celé Evropě. Když mu bylo 7 let, vzala ho jeho matka, spolu s jeho starším bratrem a dvěma sestrami na jeho první lov terčovců – byla to nesmírně dobrodružná badatelská výprava hluboko do „zeleného pekla“ Jihoamerické džungle. Dostali se dokonce do končin, které byly obydleny neznámými domorodými kmeny, z nichž některé krátce předtím zabily a snědly 4 misionáře. S domorodci pak žili přes 6 měsíců, a přitom nasbírali vzorky 60 nových druhů vodních rostlin, bezpočet ryb a mnoho dalších živočichů. Heiko se ještě jako malý chlapec naučil žít v Mato Grosso tak, jako žijí domorodci – jedl stejnou potravu, chytal ryby a sbíral rostliny. Učil se poznávat život a chování ryb, a seznámil se s ohromnou rozmanitostí ryb, které se v nenarušené přírodě vyskytují. Nalezl také tetru trojúhelníkovitou, ale v tu dobu žádného terčovce.

Když se Amanda Bleherová se svými čtyřmi dětmi po dvou letech vrátila zpátky do „civilizace“, psaly o tom titulky všech novin po celém světě. V roce 1959 se pak rozhodla natrvalo usadit v Brazílii. A bylo to právě zde v džungli na okraji Ria de Janeiro, kde Heiko pomáhal vybudovat pěstírnu vodních rostlin a rybochovné zařízení. V roce 1962 se Heiko přestěhoval do USA, kde navštěvoval Universitu jižní Floridy, studoval po nocích, aby se tak dozvěděl víc o rybách. Docházel na hodiny ichtologie, biologie, limnologie, oceánografie, parazitologie a na spoustu dalších. Během dne pracoval na rybí farmě Elsberry Fish Farm a později na rybí farmě Gulf Fish Farm. O dva roky později se vrátil zpátky do Ria de Janeiro, aby si zde otevřel společnost Aquarium Rio a začal svoje vlastní chytání v Brazílii. K tomu účelu si zřídil několik objektů nejprve ve vnitrozemí a později také v dalších částech Jižní Ameriky. Na konci roku 1964 objevil první nový druh, které po něm byl pojmenovaný – tetra bleherova (*Hemigrammus bleheri*), která je dnes jednou z nejčastěji prodávaných akvarijních ryb. Také objevil svou první novou formu terčovce „Royal Blue“, která je dnes známa po celém světě spolu s mnoha dalšími druhy. O několik let později Heiko prozkoumával mnoho nových doposud neprozkoumaných oblastí a v roce 1967 přemístil svou společnost Aquarium Rio do Německa, aby se za chytáním každý měsíc vracel zpátky do Jižní Ameriky a do Brazílie. Za hledáním terčovců i jiných druhů tak cestoval do oblasti Amazonie leckdy až 10 krát za rok. V průběhu dalších let Heiko, zpravidla sám, pronikal do džungle ve všech zemích Jižní a Střední Ameriky. V 70. letech rozšířil svou provozní činnost na Afriku, Asii a Oceánii (Aus-

trálie, Nová Guinea, atd.) a začal přednášet po celém světě. První televizní film o terčovcích „Expeditionsziel Aquariefische“ (= cíl expedice akvarijní ryby) natočil s německou televizí ZDF a vytvořil mnoho TV vstupů v různých zemích. Jeho první kniha o terčovcích, která vyšla v roce 1982, byla 10 krát znovu vydána. Od té doby publikoval články o terčovcích v časopisech po celém světě. Svůj první dokumentární film „The Wimpel Piranha“ (=tetra trojúhelníkovitá) natočil v roce 1983 a pak následovaly filmy o dalších sladkovodních rybách Nové Guineje, Austrálie, Střední Ameriky a Brazílie a rovněž čtyři filmy o terčovcích v 90. letech. Až do roku 1997 pravidelně každý rok zásoboval z Frankfurtu velkoobchodníky po celém světě novými druhy ryb (včetně nových forem terčovců) převážně ze svých vlastních objevů. Mezi roky 1965 až 1997 uvedl do akvaristiky většinu nových divokých forem terčovců (přímo či prostřednictvím chovatelů) a také přes 4 000 druhů akvarijních rybiček, které objevil (či znovu objevil). Patří mezi ně formy terčovců jako „blue-headed Heckel“ („modrohhlavý Heckel“), „Alenquer“, „Red-spotted green“ („červeně tečkovaný zelený“) z oblasti „Coari“ a „Japurá“ a proslulou formu „Rio Içá“, a také duhovky (gavúnci), jako např. duhovka Boesemanova (*Melanotania boesemani*), duhovka akvamarinová (*M. lacustris*) a duhovka diamantová (*M. praecox*) (většina z nich dnes pravděpodobně patří mezi jedny z nejprodávanějších akvarijních ryb), skaláry jako např. skalára vysoká (*Pterophyllum altum*), cichlidky, jako např. *Nanochromis nudiceps* a *Steatocranus bleheri* či *Channa bleheri*. Mezi dalšími rybami, které patří mezi Heikovy objevy, je také mnoho krunýřovců (až 800, v době tisku této knihy), nové druhy z rodu *Corydoras*, téměř bezpočet teter a trpasličích cichlidel ze západní Afriky a Jižní Ameriky, nožovci, čtverzubci i platýzi. Jedním z jeho nejznámějších objevů byl v roce 1982 první známý sladkovodní piloun vyskytující se na severním odlehlém australském jezeře. Za svůj přínos akvaristiky byl Heiko v roce 1993 zvolen v Anglii, a později také ve Francii, mužem roku (titul „Man of the Year“). Je nositelem mnoha dalších titulů a setkal se s mnoha panovníky, prezidenty, ambasadory a senátory. Nejšťastnější však je a nejvíce si od všeho odpočine, když hluboko v džungli hledá vzácné nebo nové druhy ryb. V roce 1992 vytvořil čtvrtletní časopis „aqua geographia“, pro vydavatelství Aquaprint publishers (později Aquapress), jedinečnou publikaci věnovanou panenským nebo neobvyklým biotopům, expedicím do nových nezměřovaných míst, ohroženým druhům, biologii, herpetologii, botanice, mýtům a vodním legendám, divům vodního světa a to není zdaleka všechno. Je vedoucím editorem vědeckého časopisu „aqua, journal of Ichthyology and Aquatic Biology“ (=Voda, časopis o ichtologii a vodní biologii) a už přes 15 let pracuje na chystaném svazku o všech rybách sladkých i brakických vod. Přes to všechno si ještě najde čas na psaní mnoha článků. Jeho přednášky ho zavedou každý rok na všech pět kontinentů a opakovaně je zván, aby posuzoval ryby (především terčovce) na výstavách po celém světě. Také se podílel na organizaci první mezinárodní přehlídky a výstavy terčovců v roce 1986 v Tokiu, uspořádal první tři výstavy a konference Aquarama konané po půlroce v Singapuru, a to není ani zdaleka všechno. Heiko neustále cestuje, téměř každý měsíc do odlehlých oblastí džungle, aby objevil nové druhy ryb, a několikrát za rok cestuje do odlehlých neprobádaných biotopů Amazonie za hledáním terčovců...

Celý svůj život zasvětil rybám.